

Se réconcilier avec Dieu

Par Kelly R. Johnson
des soixante-dix

Sovinto Jumalan kanssa

Vanhin Kelly R. Johnson
seitsemänkymmenen koorumista

Conférence générale d'octobre 2025

La réconciliation avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ conduit à une foi inébranlable.

Lorsque j'étudie les Écritures, je tombe sur des mots qui attirent vraiment mon attention, principalement parce qu'ils ont une signification particulière en raison des expériences que j'ai vécues au cours de ma vie. J'ai fait carrière en tant qu'expert-comptable judiciaire. Dans ce contexte, le terme réconciliera attiré mon attention tandis que je lisais les Écritures. Mon travail consistait à rapprocher (« réconcilier » en anglais, N.d.T) les montants déclarés avec les documents comptables en appliquant des principes de comptabilité, d'audit et d'investigation. En d'autres termes, mon objectif était de faire coïncider les rapports financiers avec les documents financiers correspondants pour en garantir l'exactitude et la validité. Je cherchais diligemment à corriger les écarts et je consacrais beaucoup de temps à résoudre les divergences, même minimes.

L'apôtre Paul a supplié les Corinthiens en ces termes : « Soyez réconciliés avec Dieu ! » Être réconcilié avec Dieu signifie être ramené en harmonie avec Dieu ou rétablir une relation avec Dieu qui a été tendue ou rompue à cause de nos péchés ou de nos actions. En termes simples, être réconcilié avec Dieu signifie conformer notre volonté et nos actions à la volonté de Dieu ou, comme Russell M. Nelson l'a enseigné, laisser Dieu prévaloir dans notre vie.

Comme les Écritures l'enseignent, nous sommes libres d'agir par nous-mêmes, de « choisir le chemin de la mort éternelle ou le chemin de la vie éternelle ». Mais si nous ne sommes pas

Sovinto Jumalan kanssa Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta johtaa järkkymättömään uskoon.

Kun tutkin pyhiä kirjoituksia, eteeni tulee sanoja, jotka todella kiinnittävät huomioni pääasiassa siksi, että niillä on erityinen merkitys elämäni aikana saamieni kokemusten vuoksi. Tein työurani rikosteknisenä talousasiantuntijana. Tätä taustaa vasten sanasovintoon kiinnittänyt huomioni, kun olen lukenut pyhiä kirjoituksia. Työtehtävänäni oli täsmäyttää raportoidut määrät kirjanpitoon noudattaen kirjanpito-, tilintarkastus- ja tutkintataitoja. Toisin sanoen tavoitteeni oli sovittaa talousraportit yhteen niiden taustalla olevien rahoitusasiakirjojen kanssa, jotta varmistettaisiin niiden tarkkuus ja oikeellisuus. Pyrin uutterasti selvittämään ristiriitaisuuksia, ja oli tavallista, että hyvin pientenkin ristiriitaisuuksien selvittämiseen käytettiin paljon aikaa.

Apostoli Paavali pyysi korinttilaisia ”[suosittamaan] sovintoon Jumalan kanssa”. Sovinnon tekeminen Jumalan kanssa tarkoittaa sitä, että pääsemme jälleen sopusointuun Jumalan kanssa eli meidän ja Jumalan välille palautuu suhde, joka on kiristynyt tai katkennut meidän syntiemme tai tekojemme vuoksi. Yksinkertaisesti sanottuna sovinnon tekeminen Jumalan kanssa tarkoittaa sitä, että mukautamme oman tahtomme ja omat tekemme Jumalan tahtoon eli – kuten presidentti Russell M. Nelson opetti – annamme Jumalan vallita elämässämme.

Kuten pyhissä kirjoituksissa opetetaan, me olemme vapaita toimimaan omasta puolestamme, ”valitsemaan ikuisen kuoleman tien tai iankaikkisen elämän tien”. Mutta ellemme ole

diligents, cette liberté d'agir par nous-mêmes peut nous amener à nous conformer de moins en moins à la volonté de Dieu.

Le prophète Jacob a enseigné que, lorsque nous ne sommes pas en harmonie ou en accord avec Dieu, le seul moyen de parvenir à la réconciliation est de se « réconcilie[r] avec [Dieu] par l'expiation du Christ ». Nous devons comprendre que la réconciliation dépend de la miséricorde, ce qui implique que l'expiation, l'acte généreux de Jésus-Christ, rend la réconciliation possible.

En réfléchissant à votre vie, pensez à une occasion où vous vous êtes sentis loin de notre Père céleste parce que vous vous étiez détournés de lui. Par exemple, peut-être êtes-vous devenus moins diligents dans vos prières ou dans le respect de ses commandements. Tout comme nous choisissons de nous éloigner de Dieu, nous devons choisir de faire des efforts pour nous réconcilier avec lui. Le Seigneur a mis l'accent sur notre responsabilité lorsqu'il a dit : « Approchez-vous de moi, et je m'approcherai de vous ; cherchez-moi avec diligence et vous me trouverez, demandez et vous recevrez, frappez et l'on vous ouvrira. »

Comment le Sauveur nous aide-t-il à rétablir cette importante relation et à nous réconcilier ? En ce qui me concerne, je fais de grands progrès dans mon cheminement vers la réconciliation avec Dieu lorsque je suis le conseil du président Nelson en me repentant chaque jour. Je ressens cela parce que la réconciliation signifie le rétablissement d'une relation brisée, en particulier entre Dieu et l'humanité, en supprimant la barrière du péché.

L'une des grandes réconciliations relatée dans les Écritures est celle d'Énos. Quelque chose dans sa vie n'était pas en accord avec Dieu. Il a montré l'exemple en s'en remettant à l'expiation de Jésus-Christ pour se réconcilier avec Dieu. Il a expliqué son désir de se repentir, son humilité, ce sur quoi il a concentré son attention et sa détermination. Sa réconciliation avec Dieu a été confirmée lorsqu'une voix lui est parvenue, disant : « Énos, tes péchés te sont pardonnés, et tu seras béni. » Énos a reconnu l'influence que le repentir et la réconciliation ont eue sur lui lorsqu'il a dit : « Et moi, Énos, je savais que Dieu ne pouvait mentir ; c'est pourquoi ma culpabilité était balayée. »

La réconciliation apporte non seulement un soulagement de la culpabilité, mais aussi la paix

uutteria, tämä vapaus toimia omasta puolestamme voi johtaa siihen, että emme enää ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa.

Profeetta Jaakob opetti, että kun huomaamme, ettemme ole sopusoinnussa Jumalan kanssa, niin ainoa tapa saavuttaa tuo sovinto Jumalan kanssa on Kristuksen sovituksen kautta. Meidän täytyy ymmärtää, että sovinto on riippuvainen armosta, mikä tarkoittaa, että Jeesuksen Kristuksen laupias sovitustyö tekee sovinnon mahdolliseksi.

Kun pohdit omaa elämääsi, ajattele tilannetta, jolloin tunsit olevasi etäällä taivaallisesta Isästä, koska olit loitontunut Hänen luotaan. Ehkä sinusta oli esimerkiksi tullut vähemmän uuttera rukoillessasi Häntä tai noudattaessasi Hänen käskyjään. Aivan kuten me teemme valinnan etääntyä Jumalasta, meidän täytyy tehdä valinta aloittaa sovinnon tekeminen. Herra on tähdentänyt vastuutamme, kun Hän sanoi: ”Lähestykää minua, niin minä lähestyn teitä; etsikää minua uutterasti, niin te löydätte minut; pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan.”

Kuinka Vapahtaja auttaa meitä palauttamaan ja saattamaan ennalleen tämän tärkeän suhteen? Omalla kohdallani edistyn suuresti matkallani kohti sovintoa Jumalan kanssa, kun noudatan presidentti Nelsonin opettamia neuvoja ja teen parannusta joka päivä. Syynä on se, että sovinto merkitsee rikkoutuneen suhteen palauttamista – erityisesti Jumalan ja ihmiskunnan välillä – poistamalla synnin esteen.

Yksi suurista sovinnosta, joista pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, on Enosin sovinto. Jokin hänen elämässään oli ristiriidassa Jumalan kanssa. Hän oli esimerkkinä luottamuksesta Jeesuksen Kristuksen sovitukseen, jotta hän pääsisi sovintoon Jumalan kanssa. Hän selitti haluaan tehdä parannusta, nöyryyttään, keskittymistään ja päättäväisyyttään. Hänen sovintonsa Jumalan kanssa vahvistettiin, kun ääni tuli hänelle sanoen: ”Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu.” Enos ymmärsi, millainen vaikutus parannuksella ja sovinnonteolla oli häneen, kun hän sanoi: ”Ja minä, Enos, tiesin, ettei Jumala voinut valehdella; sen vuoksi syyllisyyteni oli pyyhitty pois.”

Sovinto tuo paitsi helpotusta syyllisyyden tunteisiin myös rauhaa itsellemme ja suhteessam-

en nous-mêmes et avec autrui. Elle guérit les relations, adoucit les cœurs et renforce notre vie de disciple, apportant une plus grande confiance devant Dieu. Un autre fruit de la réconciliation, qu'Énos a décrit dans son récit, m'apporte beaucoup d'espoir et de confiance. Il a déclaré : « Et lorsque moi, Énos, j'eus entendu ces paroles, ma foi au Seigneur commença à être inébranlable. »

Quand j'étais enfant, mon grand-père maternel avait une grande cerisaie. J'ai eu l'occasion de travailler dans cette cerisaie, principalement l'été lors de la récolte des cerises. Quand j'étais très jeune, ma participation se limitait à recevoir un seau et à grimper dans un arbre pour cueillir les cerises.

La récolte des cerises a beaucoup changé lorsque mon grand-père a acheté une machine qu'on appelle un « secoueur d'arbres ». Cette machine saisit le tronc de l'arbre et le secoue, faisant tomber les fruits sur des filets pour les y recueillir. J'ai remarqué que, lorsque le secoueur commençait à secouer un cerisier, presque toutes les cerises en tombaient en quelques secondes. J'ai aussi remarqué que certaines cerises ne tombaient pas, que l'on secoue l'arbre pendant dix secondes ou même une minute entière. Elles restaient réellement inébranlables.

Il est possible de faire tomber les cerises d'un arbre en le secouant car elles libèrent de l'éthylène. Cette hormone affaiblit la couche de cellules entre la tige de la cerise et l'arbre. Par conséquent, la tige d'une cerise mûre se détache plus facilement de l'arbre, car son lien est affaibli.

Dans les Écritures, nous apprenons que le tronc d'Isaï est une métaphore du Messie, Jésus-Christ, dont il a été prophétisé qu'il viendrait de la lignée d'Isaï, le père du roi David. Tout comme l'éthylène affaiblit le lien d'une tige de cerise mûre, la désobéissance, les doutes et les peurs peuvent affaiblir notre lien au tronc d'Isaï, c'est-à-dire à Jésus-Christ, nous permettant d'être facilement ébranlés et séparés de lui. Aussi fidèles que nous soyons, nous devons veiller à ce que notre lien à Jésus-Christ ne s'affaiblisse pas.

Dans les Doctrine et Alliances, même les fidèles reçoivent un avertissement : « Mais il est possible que l'homme déchoie de la grâce et se détourne du Dieu vivant. » Le Seigneur ajoute : « Oui, [...] que même ceux qui sont sanctifiés prennent garde aussi. » Pour éviter de tomber, le Seigneur recommande « que l'Église prenne

me muihin. Se parantaa ihmissuhteita, pehmittää sydämiä ja vahvistaa opetuslapseuttamme, mikä lisää luottamusta Jumalan edessä. Suurta toivoa ja luottamusta antaa minulle toinen sovinnon hedelmä, jota Enos kuvaili sanoessaan: ”Ja kun minä, Enos, olin kuullut nämä sanat, uskoni Herraan alkoi olla järkähtämätön.”

Kun olin pieni poika, äitini isällä oli iso kirsikkatarha. Minulla oli tilaisuus työskennellä kirsikkatarhassa lähinnä kesällä kirsikoiden sadonkorjuun aikana. Hyvin pienenä poikana huomasin, että osallistumiseni rajoittui siihen, että minulle annettiin ämpäri ja minut lähetettiin puuhun poimimaan kirsikoita.

Kirsikoiden sadonkorjuu muuttui merkittävästi, kun isoisäni osti koneen, jota nimitettiin kirsikanravistimeksi. Kone tarttuu puun runkoon ja ravistelee sitä, niin että kirsikat putoavat puusta verkkoihin, joita käytetään kirsikoiden keräämiseen. Huomasin, että kun ravistin alkoi ravistella puuta, melkein kaikki kirsikat putosivat puusta muutamassa sekunnissa. Huomasin myös, että oli aivan sama, ravisteltiinko puuta kymmenen sekuntia vai kokonaisen minuutin ajan, jotkin kirsikat eivät pudonneet. Ne olivat todella lujasti kiinni.

Kirsikoiden ravistelu puusta on mahdollista etyleenin vapautumisen ansiosta. Tämä kasvihormoni heikentää kirsikan kannan ja puun välissä olevaa solukerrosta. Niinpä kypsän kirsikan kanta irtoaa puusta helpommin, koska sen kiinnitys on heikentynyt.

Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, että Iisain kanto on vertauskuvana Messiaasta Jeesuksesta Kristuksesta, jonka profetoitiin polveutuvan kuningas Daavidin isästä Iisaista. Aivan kuten etyleeni heikentää kypsän kirsikan kannan kiinnitystä, samoin tottelemattomuus, epäilykset ja pelot voivat heikentää yhteyttämme Iisain kantaan eli Jeesukseen Kristukseen, jolloin meitä on helppo järkyttää ja meidät on helppo saada eroon Hänestä. Niin uskollisia kuin ehkä olemmekin, meidän täytyy varoa, ettei yhteytemme Jeesukseen Kristukseen heikkene.

Opissa ja liitoissa jopa uskollisia varoitetaan: ”Mutta on olemassa mahdollisuus, että ihminen joutuu armon ulkopuolelle ja luopuu elävästä Jumalasta.” Herra jatkaa: ”Niin, – – myös ne, jotka ovat pyhitettyjä, ottakoot varteen.” Lankeamisen välttämiseksi Herra neuvo: ”Sen tähden kirkko ottakoon varteen ja rukoilkoon aina, ettei

garde et prie toujours de peur de tomber en tentation».

On pourrait assimiler l'état consistant à être facilement secoué ou ébranlé à ce que les Écritures décrivent comme le fait d'être mûr pour la destruction, avec des conséquences imminentes. Cette expression peut aussi être utilisée dans un sens plus large pour indiquer un état de dégradation, de corruption ou de déclin qui rend quelque chose susceptible de s'effondrer ou de tomber en ruine.

Que représente cette maturité ? Cela signifie-t-il atteindre le point où nous sommes incapables de changer ? Non, je pense que cela signifie que nous atteignons un point dans le temps où nous ne sommes plus disposés à changer. L'antidote pour ne pas devenir mûrs pour la destruction est de faire les choses qui renforcent notre lien à Jésus-Christ. Comme je l'ai mentionné, le repentir a amené Énos à acquérir une foi inébranlable. Il y a de la force dans le repentir, un repentir régulier, prompt et fréquent. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « Rien n'est plus libérateur, plus ennoblissant ni plus indispensable à notre progression individuelle qu'un repentir régulier, quotidien. »

En plus de prêcher le repentir, le prophète Jacob a enseigné que le fait d'être conscient de la main de Dieu dans notre vie, de rechercher et de recevoir la révélation, et d'écouter Dieu quand il parle, nous aide à ne pas être ébranlés. Jacob a aussi enseigné : « C'est pourquoi nous sondons les prophètes, et nous avons beaucoup de révélations et l'esprit de prophétie ; et ayant tous ces témoignages, nous obtenons l'espérance, et notre foi devient inébranlable. » Le fait d'écouter les paroles et les invitations des prophètes et des apôtres, et d'agir en conséquence, nous remplira d'espérance, de confiance et de force, et nous permettra d'acquérir une foi inébranlable.

J'ai appris que le désir d'être réconcilié avec Dieu doit s'accompagner du désir de se repentir. Le repentir et le fait de goûter aux bénédictions de l'expiation de Jésus-Christ conduisent à une foi inébranlable. Une foi inébranlable conduit au désir de toujours se réconcilier avec Dieu. C'est un modèle en boucle et qui se réitère.

Frères et sœurs, je vous invite à vous réconcilier avec Dieu grâce à l'expiation de Jé-

se lankeaisi kiusaukseen.”

Helposti järkkävän tilaa voisi verrata siihen, mitä pyhissä kirjoituksissa kuvataan ilmauksella kypsä tuhoon, jossa teoista seuraa välittömiä seurauksia. Ilmausta voidaan käyttää myös laajemmin kuvaamaan rappeutumisen, turmeltumisen tai taantumisen tilaa, joka tekee jostakin alttiin luhistumiselle tai tuhoutumiselle.

Mitä tämä kypsyys kuvaa? Tarkoittaako se, että voimme saavuttaa pisteen, jossa emme pysty muuttamaan? Ei, luulen sen tarkoittavan, että ajan mittaan voimme saavuttaa pisteen, jossa emme halua muuttua. Vastalääke siihen, että meistä tulee kypsiä tuhoon, on tehdä niitä asioita, jotka vahvistavat yhteyttämme Jeesukseen Kristukseen. Kuten on mainittu, parannus johti Enosin järkähtämättömään uskoon. Parannuksessa on vahvuutta – parannuksessa, jota tehdään säännöllisesti, ripeästi ja usein. Kuten presidentti Nelson opetti meitä: ”Mikään ei ole vapauttavampaa, ylevöittävämpää tai tärkeämpää meidän yksilölliselle edistymisellemme kuin säännöllinen, päivittäinen keskittyminen parannuksen tekemiseen.”

Parannuksesta saarnaamisen lisäksi profeetta Jaakob opetti, että tietoisuus Jumalan käden vaikutuksesta elämässämme, ilmoituksen tavoitelemisen ja vastaanottaminen sekä Jumalan kuunteleminen, kun Hän puhuu, kaikki auttavat meitä, niin ettei meitä voi järkyttää. Jaakob opetti myös: ”Sen vuoksi me tutkimme profeettoja, ja meillä on monia ilmoituksia ja profetian henki; ja kaikki nämä todistukset saatuaamme me saamme toivon, ja uskostamme tulee järkähtämätön.” Profeettojen ja apostolien sanojen ja kutsujen kuunteleminen ja niiden mukaan toimiminen voivat täyttää meidät toivolla, luottamuksella ja vahvuudella, mikä johtaa siihen, että uskostamme tulee järkähtämätön.

Olen oppinut, että haluan päästä sovintoon Jumalan kanssa täytyy liittyä halu tehdä parannusta. Parannuksen tekeminen ja Jeesuksen Kristuksen sovituksen siunausten kokeminen johtavat järkähtämättömään uskoon. Järkähtämätön usko johtaa haluan päästä aina sovintoon Jumalan kanssa. Tämä on kiertävä tai itseään toistava malli.

Veljet ja sisaret, kutsun teitä pääsemään sovintoon Jumalan kanssa Jeesuksen Kristuksen

sus-Christ. Je témoigne que le fait de contracter des alliances et de les respecter renforce notre lien au Sauveur, ce qui nous permet d'éviter d'être mûrs pour la destruction. Je témoigne que cette réconciliation avec Dieu, grâce à l'expiation de Jésus-Christ, conduit à une foi inébranlable.

Je sais que notre Père céleste nous aime, vous et moi, et qu'il a envoyé son Fils bien-aimé, Jésus-Christ, pour être notre Sauveur, notre Rédempteur et le grand Réconciliateur. Je témoigne de Jésus-Christ et je le fais au nom de Jésus-Christ. Amen.

sovituksen kautta. Todistan, että liittojen solminen ja pitäminen tekee yhteydestämme Vapahtajaan vahvan, jolloin vältymme kypsymästä tuhoon. Todistan, että tämä sovinto Jumalan kanssa Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta johtaa järkkymättömään uskoon.

Tiedän, että taivaallinen Isä rakastaa teitä ja minua, ja Hän on lähettänyt rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen meidän Vapahtajaksemme ja Lunastajaksemme sekä suureksi Sovittajaksemme. Todistan Jeesuksesta Kristuksesta, ja teen niin Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.